

Ventura Farreres, secretari, a l'oficina del sindicat. Any 1936.

s'afegí la discussió interna del sindicat entre el sector oficial d'afiliats a la CNT i el POUM i altres persones més moderades, pròximes a UGT. Aquesta situació la trobem visualitzada quan al maig de 1937 tenen l'oportunitat de comprar caps de bestiar als pastors transhumants que havien passat l'hivern al nostre poble. Per a uns era el sindicat qui s'havia de proveir de carn per abastir la nova cooperativa, altres volen que siguin els carnisseros del poble qui facin aquesta funció. El president del sindicat exposa d'una manera lúcida que el que s'està discutint és si es vol el comerç lliure o si es vol el cooperativisme. La decisió es va ajornar fins a trobar una solució de compromís que, atenent les dates en què es produeix, ja no arribarà.

Davant la imminent recollida d'olives, que era un dels cultius més importants del poble, el sindicat controlà tot el seu procés. Així, d'entrada, requisà dos molins que hi havia a la població i nomenà una comissió per controlar i regular la collita, la mòlta i la posterior distribució entre la població. Posteriorment, s'iniciaren els tràmits per adquirir un molí fariner que s'havia d'instal·lar al sindicat, però no es va acabar de concretar.

Una de les coses que va marcar més aquests anys fou, sens dubte, l'escassetat provocada per la guerra. Si bé podem afirmar que en ser un poble pagès no van haver problemes

d'aliments, sí que les dificultats per adquirir-los hi foren. Ben aviat, a la tardor de 1936, començaren les restriccions a l'hora de comprar gra de blat per a la sembra i això comportà una certa alarma social i més quan pastissers de Lleida pujaven a buscar blat al poble. Davant el temor que n'acaparessin més del compte, el sindicat acordà que només se'n podria vendre als socis del poble. També els adobs, que depenien de la federació comarcal i aquesta estipulava uns *cupos*, es van racionar.

Tot plegat feia que les tensions anessin creixent. Alguns socis van intentar vendre els productes pel seu compte i això va provocar la resposta airada de la Junta del sindicat, mentre altres protestaven perquè els cereals no es cobraven al comptat, com fins aleshores. Per mirar d'alleugerir la situació el sindicat posà en marxa un sistema de permutes. S'establiren contactes amb altres sindicats per intentar canviar l'oli i el blat que es produïa a Alpicat per vi o panís.

Malgrat totes les dificultats que hi havia, el control i la comercialització de la producció va fer del sindicat una societat molt poderosa econòmicament i, per tant, la seua influència sobrepasava, molts cops, la pròpia del Consell Municipal. Així, per exemple, va ser el sindicat qui a l'abril de 1937, i davant l'escassetat de diners, creà el paper moneda, del qual se'n van

fer dos emissions. També es convertí en un prestatari i fou el propi Consell Municipal qui, en tres ocasions, li demanà diners per poder atendre els seus pagaments.

Segell de la CNT

La fi d'un període

Tota aquesta ebullició revolucionària va tenir un punt d'inflexió després dels fets de maig de 1937 a Barcelona en què el POUM va ser il·legalitzat i la CNT marginada. Els seus efectes també van arribar a Alpicat, amb unes eleccions al sindicat, a l'agost, amb una sola candidatura. Va entrar una nova junta, que suposava la desaparició de tots els membres de l'anterior període i tenia com a president Antoni Ibars Farreres. El traspàs de poder no va ser fluid. Fins gairebé un mes i mig després no va prendre possessió la nova Junta i amb reticències sobre l'estat dels comptes de l'entitat.

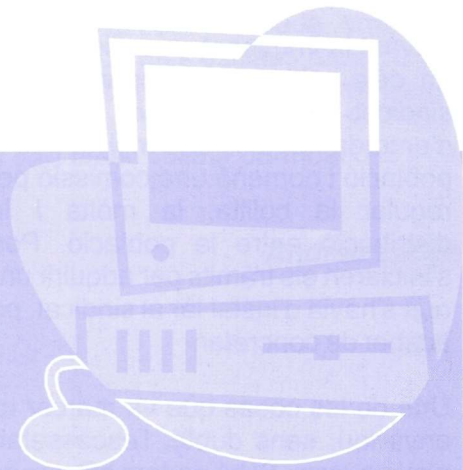
Aquesta nova Junta, després de reestructurar el sindicat en cinc noves comissions (la del magatzem, la de la maquinària i l'oli, la del cafè i del vi, la del bestiar i la de sancions), va adoptar noves decisions encaminades a suavitzar les tensions socials, com llogar els molins d'oli que anteriorment s'havien requisat. Aquesta nova junta va tenir una actuació menys polititzada i més gestora, tot i que val a dir que la situació política i social no donava per a més, la guerra avançava i la Generalitat controlava cada cop més el tema de la producció i la distribució d'aliments.

Als problemes propis de l'autogestió en un període de guerra se n'afegiren d'altres. La Col·lectivitat que hi havia al poble (de la qual, recordem, en formaven part els principals dirigents del Comitè i de les juntes de les primeres etapes del Consell Municipal i del sindicat), entrà en conflicte amb la nova Junta. Probablement la Col·lectivitat tenia un cert grau de privilegi a l'hora de sol·licitar els serveis del sindicat, com el cas del tractor per llaurar, i la nova Junta va fer posar la sol·licitud de la Col·lectivitat a la cua i, a més, li reclamà uns endarreriments que havien quedat pendents d'altres serveis.

Però, sens dubte, el tema més espinós que hagué d'afrontar la nova Junta aparegué quan en anar a adquirir més adobs a la casa Cross descobriren un important deute adquirit anteriorment i del qual no se'n tenia coneixement. La fàbrica es negà a servir-los més productes. La junta va crear una comissió d'investigació amb advocats perquè els assessoressin, tot i comprometre's a pagar el deute tan prompte com es pogués. L'informe de la comissió es llegí el 20 de gener de 1938. En les seues conclusions s'afirmà que no es podia esbrinar què havia passat i es nomenà un comptable perquè s'endinsés en la investigació.

Però el front de guerra ja estava molt a prop, tot just dos mesos després Alpicat va ser ocupat pels nacionals i es pot dir que el sindicat quedà en suspens durant un llarg període. L'afer de la Cross, però, no va acabar aquí i uns anys després, l'empresa reclamà el deute als responsables últims del sindicat que, per a ells, no eren altres que els membres de la Junta fundadora, qui, sense voler ni poder-ho evitar, es van veure obligats a espavilar-se per pagar un deute que mai s'ha aclarit com es va originar.

Fabià Corretgé Blasi

Associació Cultural de Dones

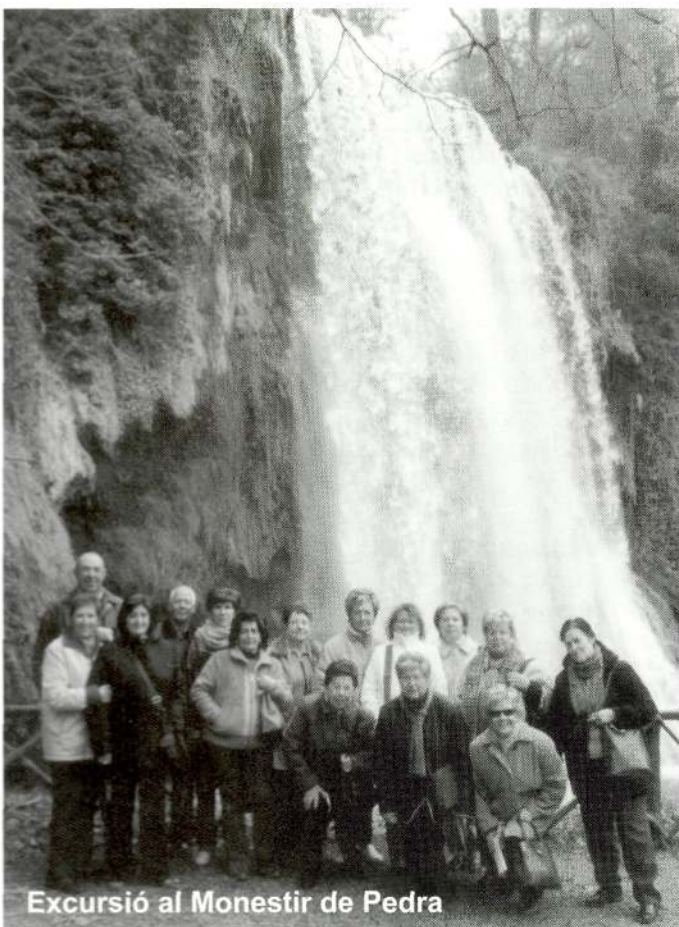

Curs de restauració

FIDE LES ACTIVITATS 2004-2005

Com cada any al mes de juny, l'Associació Cultural de Dones, dona per finalitzades les diverses activitats que amb molta il·lusió vàrem programar per a aquest curs 2004-2005.

Al mes de maig es va programar un curs de restauració a càrrec de l'Alfons patrocinat per Ibercaja. Al mes d'octubre es van començar les activitats de: aprendre a cosir, a càrrec de la Paquita; aeròbic, a càrrec de l'Annabel; country,

Excursió al Monestir de Pedra

a càrrec de la Carmen; i l'activitat de tai-txi, a càrrec del Miquel. Totes aquestes activitats i alguna altra més que podem afegir tindran continuïtat el curs vinent, i esperem que agradin tant com aquest curs passat.

El 17 d'octubre es va celebrar el 15è. aniversari de l'Associació amb força participació per part de les socies i acompanyants. També es va inaugurar una mostra fotogràfica que recollia els actes d'aquests anys de funcionament de l'Associació.

La setmana cultural de Nadal també va ser molt participativa. Tant a les diferents xerrades com a les excursions i tots els actes. També vàrem participar a la marató de TV3, i vam recaudar aquell mateix dia 600 €. Es va

Excursió al Tossal de la Corona

organitzar la farinada, el carnestoltes, la matança del porc, la festa dels avis i la setmana cultural de primavera.

En aquesta setmana cultural vam organitzar una xerrada dels trastorns del son a càrrec de la Núria Roure i una altra per parlar dels diferents problemes dels peus, a càrrec del Jesús Marcelino. Vam fer excursions al Monasterio de Piedra, al Castell del Remei, al taller de fang 4 mans d'Alpicat i al tossal de la Corona.

Des d'aquí voldríem agrair a tots els col·laboradors que ens han deixat gaudir de